

CAMBRES DE COMERÇ DE TARRAGONA, REUS I VALLS (25 de setembre de 2006)

Intervenció de José Montilla

–text sense corregir–

Bona tarda, Presidents de les Cambres, Conseller, amigues i amics,

Vull agrair en primer lloc l'oportunitat que m'heu ofert les Cambres de Comerç de Tarragona, Reus i Valls per tenir aquest encontre.

Una iniciativa conjunta que em plau especialment pel que significa d'exemple de cooperació entre diferents agents econòmics territorials. Confio i desitjo que aquest àmbit de col·laboració el mantingueu i l'aprofundiu.

L'economia catalana disposa avui d'una bona salut. Certament això no els hi vindrà de nou. També aquí al Camp de Tarragona, aquest darrers anys, han estat clarament expansius.

Fa uns anys l'evolució de l'economia catalana presentava de forma sistemàtica un diferencial significatiu amb el creixement de l'economia espanyola. Ara podem afirmar que aquest diferencial s'està tancant.

El primer trimestre de 2006 l'economia va créixer un 3,6 %, el triple que l'economia europea.

L'ocupació també està creixent amb força, el que ha permès situar els nivells d'atur al 6,5%, dos punts per sota tant de la mitjana espanyola com de la zona euro.

Un comportament positiu que també s'ha manifestat en el sector industrial. Aquest primer trimestre el sector industrial ha crescut l'1,5 %, la taxa més alta des de 2001. Expressió d'aquest dinamisme son també el creixement de la inversió industrial d'un 5,3% i de la inversió en bens d'equipament al 10,4%.

L'economia té bona salut i les finances públiques estan en franca recuperació. Els governs de CiU no van ser aplicats en aquesta matèria. No eren gaire curosos en la gestió pressupostària i massa afeccionats a fer servir enginyeria comptable per aplaçar la despesa. Ja ho sabem “pan para hoy y hambre para mañana”.

El conseller Castells ha estat en aquest sentit un metge inflexible dels pressupostos públics. Per això m'agrada tenir-ho a prop meu, també a les llistes.

Dues dades els situaran molt ràpidament. El nou govern ha rebaixat en 1.000 milions d'euros el dèficit que es va trobar quan va arribar a la Generalitat. I s'ha reduït un 24 % la despesa aplaçada que va generar l'anterior govern.

I la virtut d'aquesta actuació resta encara més evident quan constatem que aquest rigor pressupostari no ha impedit pràcticament doblar la inversió per habitant.

És en aquest context en el que l'economia catalana està encarant les profundes transformacions derivades del procés de globalització.

L'economia catalana és posicionará amb èxit en el nou ordre econòmic mundial:

- si ens orientem cap al processos productius que afegeixen més valor
- si cerquem amb ambició la millora de la productivitat
- si dissenyen, innovem i creem, i
- si cerquem la competitivitat més per la qualitat que pel preu,

Tot plegat es resumeix en posar en valor el principal actiu del nostre país, el capital humà, la capacitat i l'enginy dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya. Aquesta és l'aposta que fa el projecte de catalanisme social que impulso.

Ara cal abandonar les actituds defensives i apropar-se al món obert de mires, amb ambició i amb creativitat. Ho hem fet altres vegades i vam tenir èxit, ara ho podem tornar a fer.

A la nova economia, extraordinàriament oberta, del s.XXI, aquest repte s'expressa en un concepte: **la competitivitat.**

Nosaltres tenim un punt de partida de gran valor perquè aglutina les voluntats dels agents socials i de l'administració. Com sabeu, us estic parlant de l'Acord Estratègic per la competitivitat i la internacionalització.

Aquest Acord ens assenyala el camí a seguir per afrontar les transformacions que requereix el nostre sistema productiu.

Bàsicament estem parlant de tres qüestions primordials a les que cal donar prioritat per assolir el model econòmic i social que desitgem. Em refereixo

a la internacionalització, a les infraestructures físiques i del coneixement i a la cohesió social.

D'aquestes qüestions els hi vull parlar. I ho faré des d'un punt de vista global, però també m'agradarà concretar alguns aspectes vinculats que tenen una relació directe amb els interessos i preocupacions de la societat del Camp de Tarragona. D'aquesta manera confio donar resposta a algunes a les qüestions que molt amablement m'havien avançat els organitzadors d'aquest acte.

En primer lloc us parlava de **la internacionalització** com a condició necessària per un creixement estable i sostingut. De fet l'experiència recent, particularment des de l'entrada a la UE així ho ha demostrat.

L'àmbit econòmic de referència per Catalunya ha de ser Europa. I per definir un paper clau a l'espai europeu, esdevé fonamental liderar un espai econòmic més ampli. Us parlo naturalment de l'Euroregió, que ja és el nostre espai econòmic

primari. Les regions del Sud de França, més Catalunya, Aragó, Balears i València –encara que aquesta última avui en dia renegui per raons polítiques – són una realitat econòmica complementaria amb 18 milions d'habitants.

La internacionalització de les empreses té com efecte vinculat una creixent mobilitat de les seves ubicacions. Aquest procés pot tenir efectes en els dos sentits, tant atreure noves activitats com expulsar d'altres. El veritablement important no es bloquejar aquest procés, per altre part impossible, sinó aconseguir un saldo positiu tant en quantitat com en qualitat de l'ocupació.

A Catalunya, el total d'empreses que si localitzen és clarament superior al d'empreses que es deslocalitzen. L'any 2005, els llocs de treballs que sota el lideratge de l'Agència Catalana de Inversions, s'han creat a Catalunya per localitzacions són 5.700 (153 projectes de localització per valor de 2.900 milions d'euros). Per contra, els llocs de treball

eliminats són 1.281. El saldo, doncs, és netament positiu.

Un aspecte clau per una internacionalització beneficiosa és la existència d'una elevada capacitat de recerca i d'innovació. En aquest sentit tenen una importància cap d'alt els cinc projectes de centres tecnològics del Camp de Tarragona (tecnoparc de Reus, el parc d'investigació química a Tarragona, el del vi a Falset, el del turisme a Vila-seca i el centre d'investigació en energies renovables que una part s'ha d'instal·lar a Tarragona).

Ara, també els hi dic, que no deixaré d'actuar davant dels efectes negatius d'una deslocalització. Actuaré perquè els poders públics facilitin als treballadors afectats mecanismes per reconstruir el seu itinerari professional.

I especialment actuaré per afavorir la continuïtat de les activitats existents i l'atracció de noves impulsant polítiques per millorar la formació del capital humà i

la dotació de capital físic. Però d'això parlaré una mica més endavant.

Vostès també m'han assenyalat la preocupació per la situació de la PIME. Aquest ampli i molt distribuït teixit empresarial és una riquesa pròpia del nostre país i mostra evident d'empenta i d'iniciativa.

La PIME és un àmbit que requereix atenció específica i el disseny de polítiques orientades a facilitar l'augment de la seva dimensió i la incorporació de les noves tecnologies.

L'acció pública pot desenvolupar un paper. Entre 2004 i 2005 s'han creat a través del Servei de Creació d'Empreses i la seva xarxa d'entitats col·laboradores, entre les quals estan les Cambres de Comerç, 387 noves microempreses i 832 llocs de treball al Camp de Tarragona. I en dos anys 2.411 autònoms de les comarques tarragonines han rebut ajuts del Departament de Treball i Indústria.

En relació al marc financer de la petita i mitjana empresa, estic convençut de la necessitat de reforçar l'ICF i ampliar l'oferta de capital risc.

El segon aspecte clau del que us volia parlar es de la necessitat de superar els dèficits històrics en infraestructures físiques i del coneixement. Existeixen uns costos evidents per la competitivitat de les nostres empreses derivades d'aquest dèficits.

Entre les infraestructures físiques, totes aquelles vinculades amb la comunicació de persones i de bens esdevenen elements claus.

Les infraestructures del coneixement són l'altre vessant decisiva. La qualitat en l'accés al coneixement, la formació de capital humà i la innovació tecnològica son peces clau per la productivitat.

En relació a les infraestructures teniu plantejats al Camp de Tarragona cinc qüestions que mereixen una atenció singular.

En primer lloc teniu al davant i pendent de fixar una eina fonamental per l'estructuració i vertebració d'aquest territori. Em refereixo al Pla Territorial Parcial del Camp de Tarragona.

Aquest pla haurà de abordar la gran dispersió del sòl urbà, l'elevada segregació funcional del sòl, la gran extensió de teixits urbans residencials de baixa densitat, i la intensa ocupació de la franja litoral.

Ara, després de molts anys d'abandó s'ha fet un esforç per afrontar la planificació d'aquest territori clau de Catalunya. Els principals estudis i diagnòstics ja estan realitzats. En pocs mesos estarà disponible un avantprojecte i aleshores arribarà el moment decisiu de contrastar amb el territori. El moment d'impulsar un consens entorn a l'ordenació futura del creixement residencial i industrial.

En segon lloc teniu un motiu de preocupació cert en relació a la capacitat i idoneïtat de la xarxa de carreteres. I us vull dir que en aquest àmbit s'han donat passos decisius que em comprometo ha culminar amb la màxima celeritat.

Els socialistes hem aconseguit per primera vegada un acord amb la concessionària d'autopistes ACESA per la construcció d'un tercer carril de la AP7 que serà per tota la AP7, des de la Jonquera i fins a Tarragona, i per la eliminació dels peatges troncats. Tot plegat, sense que això signifiqui un augment del cost dels peatges ni augment dels terminis de concessió.

Una primera concreció d'aquest acord és el conveni signat entre el Ministeri de Foment i ACESA pel qual es construirà un tercer carril entre l'enllaç AP-2/AP-7 a prop del Vendrell i límit de la concessió, a l'accés de Vila-seca/Salou.

També actuarem a la N-340, una de les vies de comunicació més transitades de tota Espanya. En primer lloc culminarem el desdoblament de la N-340 amb la construcció d'una autovia gratuïta de doble carril. Actualment està en construcció des de Tarragona fins a Vandellòs i alhora també està en estudi informatiu la connexió des de Vandellòs fins a Castellò i des de Tarragona fins a Vila-franca (el tram Tarragona-Altafulla ja està adjudicat i previst per juny de 2008). La culminació d'aquestes actuacions són fonamentals per garantir una comunicació fluïda de la costa mediterrània.

També em comprometo a impulsar la nova autovia A-27, l'autovia Tarragona-Montblanc, que serà l'eix estratègic de comunicació que unirà Tarragona amb l'interior de Catalunya i el Nord d'Espanya. Aquesta autovia garantirà cohesió i creixement econòmic i una sortida de mercaderies del port. Recentment ha sortit a licitació el primer tram de Tarragona-El Morell.

En tercer lloc teniu una expectativa molt important amb la arribada de l'AVE. Aquest ràpid sistema de transport obrirà noves oportunitats fins ara inèdites en la relació del Camp de Tarragona amb Lleida i amb Barcelona; i més enllà amb Saragossa i Madrid, o Girona i França.

La millora de les comunicacions terrestres de la futura estació de Perafort s'haurà de resoldre amb alguna de les alternatives plantejades per donar una solució òptima a la connexió amb Reus.

En quart lloc el desenvolupament del Port de Tarragona és una peça infraestructural molt important per l'economia del territori.

El Port de Tarragona es troba en una etapa especialment remarcable. Aquest dos darrers anys s'ha redreçat la delicada situació econòmica en la que es trobava i s'ha planificat la finalització de les obres previstes en el seus plans de desenvolupament des dels anys 80. Ara cal encetar

una nova etapa on es defineixi el paper futur del port en la economia del Camp de Tarragona i de Catalunya.

El projecte de nou Corredor del Mediterrani i la seva unió amb la línia d'alta velocitat Madrid- Barcelona incorpora una connexió en ample de via europeu per al Port de Tarragona, amb una nova via que des de l'estació central al sud de l'aeroport arribaria fins al Port de Tarragona. Aquesta actuació es troba en fase avançada de redacció de projecte constructiu i el Ministeri preveu poder licitar-la l'any vinent.

A més, i amb l'objectiu de potenciar el port i la seva connexió amb Europa, esdevé també prioritari impulsar una nova línia en ample europeu, independent del actualment en obres d'alta velocitat Madrid-Barcelona, que connecti el Port de Tarragona amb la frontera.

I en cinquè lloc en vull referir a l'aeroport de Reus. Com sabeu el Govern de l'Estat està decidit a

desclassificar l'aeroport de Reus com aeroport d'interès general. Això significa que podrà ser gestionat des del territori: Generalitat, ajuntaments i entitats econòmiques del Camp de Tarragona.

El Ministeri de Foment està en disposició d'acceptar aquesta proposta, conjuntament amb els aeroports de La Seu d'Urgell, Girona i Sabadell. Per traspasar-los a la Generalitat s'ha de procedir a la seva desqualificació com a aeroports d'interès general. I una vegada desqualificats, la Generalitat d'acord amb l'Estatut, article 140.1, podrà gestionar-los.

Treballaré perquè aquest compromís es faci realitat el mes aviat possible.

Hem parlat d'internacionalització i d'infrastructures però encara m'he de referir a la tercera pota del nostre model de desenvolupament i competitivitat. M'estic referint a la **cohesió social**.

Una cohesió que es sustenta de forma primordial en l'Estat del Benestar. El nostre repte és fer compatibles creixement, competitivitat i Estat del Benestar.

I el govern de Catalunya ha de desenvolupar un paper primordial. Tres dels quatre grans serveis de l'Estat del Benestar són de la nostra competència – sanitat, educació i serveis socials-.

Vull construir una societat més igualitària i més justa, una societat on el benestar esdevingui l'eix central de la identitat col·lectiva.

I per aconseguir-ho el camí no és repartir diners de forma discrecional per un motiu u altre a la manera d'un nou Pare Noel. L'administració no ha de ser una loteria que agafa diners de tots i els reparteix segons el criteri més afortunat d'aquell governant –ja sigui si saps anglès o xampurreges l'alemany- No, jo crec en serveis públic sòlids i de qualitat, que siguin

motiu de satisfacció i orgull dels ciutadans i les ciutadanes. Aquest és el meu model.

Però en vull referir també a tres qüestions molt concretes que m'han plantejat els organitzadors i que penso que tenen relació amb l'objectiu de la cohesió social que els hi he esmentat.

D'una banda la qüestió de la seguretat ciutadana, que fou motiu d'especial preocupació a l'inici d'aquest estiu.

Jo sempre he donat la màxima importància a les qüestions que afecten a la seguretat de bens i persones. La seguretat o senzillament la percepció d'aquesta es fonamental per desenvolupar una societat oberta, confiada i segura amb si mateixa.

Com vostès ja coneixen, davant d'una situació excepcional com els robatoris a comarques com el Baix Camp hi va haver una resposta ràpida i eficaç. Es va procedir a l'enviament de més efectius de

polícia i guàrdia civil que es quedaran fins el desplegament de mossos.

L'actual govern ha fet un esforç singular per avançar el desplegament programat dels Mossos pel 2008. S'avançarà el desplegament al Baix Penedès el 2007 i a final d'enguany, un cop construïda la nova caserna de Reus, aquesta entrarà en funcionament. Això procurarà més proximitat i més atenció a la zona Baix Camp.

El recent acord del govern amb el Ministeri del interior permetrà incrementar en 3.000 efectius més el desplegament previst dels mossos. Dintre de 9 anys, Catalunya tindrà 18.300 mossos enlloc de els 15.300 que se preveïeren en el 2000. L'acord permetrà també la col·laboració de la policia autonòmica amb el Centro Nacional de Coordinación Antiterrorista.

Una segona qüestió que m'heu traslladat i que també te a veure amb la cohesió social és la regulació de la immigració.

En aquest sentit tinc una posició molt clara. S'ha de combatre amb decisió l'entrada irregular d'immigrants. No és una qüestió senzilla, però s'han de fer servir tots els mecanismes al nostre abast: repatriacions, cooperació amb els països emissors, control de fronteres, cooperació europea.

Per altra banda s'han de potenciar els mecanismes de contractació en origen i s'ha de perseguir la contractació irregular. Farem servir les noves capacitats que preveu el nou Estatut perquè la Generalitat de Catalunya tingui la competència en matèria d'atorgament de permisos de treball, així com una participació important (en col·laboració amb l'Administració Central) en la determinació dels contingents de població immigrada.

Una presència sostinguda i masiva d'immigrants irregulars és una amenaça molt seriosa a la cohesió social que no ens podem permetre.

I finalment també m'heu traslladat preocupació entorn als accidents laborals i la normativa vigent.

En aquesta matèria el primer que hem de constatar és que l'índex de sinistralitat laboral s'ha reduït de forma contínua des de l'any 2000 (un 28 %).

Hem millorat, però encara ens trobem a nivells massa elevats. Estic convençut que la col·laboració entre empresaris, treballadors i administració es fonamental en aquesta matèria.

Internacionalització, infraestructures i cohesió social son les tres potes sobre les que hem de construir un futur de prosperitat per Catalunya.

I per fer-ho necessitem recursos i un govern de doni confiança i lideri.

Sobre els recursos cal recordar que el nou Estatut incorpora un model de finançament que ens permet donar un decisiu salt endavant. Un nou model de finançament coherent solidari i proporcionat a la riquesa generada per la nostra societat. I també un compromís d'inversió en infraestructures clau per superar els nostres dèficits històrics.

En aquest sentit els puc assegurar que en el Pressupostos Generals de l'Estat pel 2007 incorporaran una partida d'inversió territorialitzada a Catalunya proporcional al pes de la seva economia (el famós 18,8 %).

Alguns s'han dedicat aquestes setmanes a posar en dubte l'aplicació d'aquest compromís. Però els puc assegurar que només el proper any Catalunya rebrà més inversió de l'Estat que durant tota la legislatura del Majestic. Si, la d'aquell famós pacte de CiU amb el PP en aparent "benefici" de Catalunya.

Jo crec en aquest Estatut. Ens ofereix els recursos i les competències per governar amb ambició els reptes d'aquest país. No renunciaré a fer-ho, com altres van fer en el seu moment per aferrar-se al poder. No dubtaré mai en posar sempre al cap davant els interessos dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya.

Finalment i per acabar permetin que el hi expliqui com entenc jo el paper del govern en matèria econòmica.

Jo crec en la concertació, en el pacte social. L'Acord Estratègic és un bon exemple. Soc més partidari de la complicitat que del intervencionisme. Cadascú ha de fer la seva feina.

També soc un ferm defensor de l'estabilitat.

I en tercer lloc crec que el govern ha d'exercir lideratge a la societat, ha de marcar el camí col·lectiu.

Aquests són els meus principis.

Vull una Catalunya de ciutadans lliures, confiats en les seves institucions, creatius, desitjosos d'explotar els seus potencials.

Vull una Catalunya sinònim de qualitat i d'excel·lència.

Vull que les nostres empreses i universitats siguin envejades.

Vull que les nostres polítiques socials garanteixin la igualtat d'oportunitats i el suport als que ho necessiten. I que siguin admirades.

Aquest és el projecte del catalanisme social.

El projecte que els ofereixo a vostès i a tots els catalans i catalanes. Moltes gràcies.